

Dosarul nr. 2ra-586/2022
2-19058840-01-2ra-21042022

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (jud: V. Cuculescu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Goncear,
reprezentat de avocatul Vasile Bolduratu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir
Polihovici, Artur Polihovici și Întreprinderea Individuală „Vlad Polihovici”
împotriva lui Vladimir Goncear cu privire la încasarea prejudiciului material,
moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2018, Vladimir Polihovici, Artur Polihovici și ÎI „Vlad
Polihovici” au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Goncear
cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că la data de 07 iulie 2018 a avut loc un
accident rutier, cu implicarea automobilului de model „Ford Tranzit”, nr. de
înmatriculare XXXXX, la volanul căruia se afla Vladimir Goncear, recunoscut
ulterior vinovat în comiterea acestuia, și automobilului de model „Opel Omega”,
nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Vladimir Polihovici.

Au menționat că automobilul de model „Opel Omega”, nr. de înmatriculare
XXXXX, proprietar al căruia este Artur Polihovici, la momentul accidentului de
afla în locațiune la ÎI „Vlad Polihovici”, fiind luat la balanță în conformitate cu
legislația în vigoare.

Astfel, au invocat că prin accidentul rutier, Vladimir Goncear a cauzat
prejudicii următoarelor persoane: ÎI „Vlad Polihovici” – prejudiciu material sub
formă de imposibilitate de folosință și posesia legitimă a automobilului, cu scop
lucrativ, fapt care a creat necesitatea de a încheia un alt contract de locațiune
pentru folosință, contra unui cost mai mare decât cel negociat pentru automobilul
„Opel Omega”, nr. de înmatriculare XXXXX; lui Artur Polihovici – prejudiciul
exprimat prin venitul ratat ce se încasa lunar de la ÎI „Vlad Polihovici” în baza
contractului de locațiune și a prejudiciului moral cauzat prin faptul distrugerii

automobilului; lui Vladimir Polihovici – prejudiciul material pentru tratament, pentru trauma psiho-emoțională a sistemului nervos și prejudiciul moral pentru cauzarea unei suferințe morale enorme.

Cu privire la mărimea prejudiciului cauzat ÎI „Vlad Polihovici” a indicat că conform contractul de locațiune nr. 1 din 04 ianuarie 2018, automobilul de model „Opel Omega”, nr. de înmatriculare XXXXX, i-a fost transmis pentru 3 ani, și anume pentru perioada 04 ianuarie 2018 – 04 ianuarie 2021, contra unui preț de 600 de lei/ lunar, urmând să suporte pentru întreaga perioadă cheltuieli în mărime de 21 600 de lei. Având în vedere că automobilul de model „Opel Omega”, nr. de înmatriculare XXXXX a fost distrus și nu mai putea fi exploatat, ÎI „Vlad Polihovici” a fost nevoită să ia în locațiune un alt automobil, de gabarite mai mari, la un preț mai mare, încheind contractul de locațiune a autovehiculului nr. 2 din 10 iulie 2018, în privința automobilului de model „Ford Tranzit”, nr. de înmatriculare ENB 582, la fel pentru o perioadă de 3 ani, contra unui preț de 800 de lei/ lunar, suportând cheltuieli suplimentare în sumă de 7 200 de lei.

Referitor la mărimea prejudiciului material cauzat lui Artur Polihovici au motivat că acesta reprezintă venitul lunar pe care îl aducea automobilul, și anume suma ce urma a fi încasată de acesta pentru 3 ani contractați în mărime 18 000 de lei.

La fel, Artur Polihovici a suportat o suferință morală care constă în trăirile negative cauzate de grijile pentru sănătatea tatălui său Vladimir Polihovici, grijile pentru automobilul distrus a cărui valoare este destul de mare pentru acesta, grijile pentru imposibilitatea de deplasare la obiectivele propuse, estimat la suma de 20 000 de lei.

Cu privire la mărimea prejudiciului cauzat lui Vladimir Polihovici au invocat că acesta reprezintă cheltuielile pentru tratament în sumă de 2436,26 de lei, probate prin extrasele din cartela medicală, bunurile de plată, etc., precum și prejudiciul moral, ce constă din retrăirile pentru întreruperea procesului normal a activității de muncă, în suma de 20 000 de lei.

Vladimir Polihovici, Artur Polihovici și ÎI „Vlad Polihovici” au solicitat încasarea din contul lui Vladimir Gonciar: în beneficiul lui Vladimir Polihovici a prejudiciului material în sumă de 2 436,26 de lei și prejudiciu moral în sumă de 20 000 de lei; în beneficiul ÎI „Vlad Polihovici” prejudiciu material în suma de 7 200 de lei; în beneficiul lui Artur Polihovici a venitului ratat în sumă de 18 000 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei.

Prin cererea din data de 06 februarie 2020, Vladimir Polihovici, Artur Polihovici și ÎI „Vlad Polihovici” au solicitat compensarea ÎI „Vlad Polihovici” a cheltuielilor de judecată cu titlu de sume achitate executorului judecătoresc pentru asigurarea acțiunii în sumă de 2 160 de lei și lui Artur Polihovici, Vladimir Polihovici și ÎI „Vlad Polihovici” – cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 956 de lei și cu titlu de cheltuieli de asistența juridică în sumă de 4 000 de lei.

Prin hotărârea din 20 ianuarie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina s-a admis parțial acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Polihovici, Artur Polihovici și ÎI „Vlad Polihovici” împotriva lui Vladimir Gonciar. S-a încasat de la Vladimir Gonciar în beneficiul lui Vladimir Polihovici suma de 5 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 1 675,86 de lei cu titlu de prejudiciu material suportat pentru tratament; în beneficiul lui Artur Polihovici

suma de 18 000 de lei, cu titlu de venit ratat; în beneficiul ÎI „Vlad Polihovici” suma de 6 000 de lei, cu titlu de prejudiciu material suportat în urma distrugerii bunului luat în locațiune ca efect al accidentului rutier. S-a încasat de la Vladimir Goncear, în mod solidar în beneficiul lui Vladimir Polihovici, Artur Polihovici și ÎI „Vlad Polihovici” cheltuielile de judecată în sumă de 870,27 de lei cu titlu de taxă de stat și 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. S-a încasat din contul lui Vladimir Goncear în beneficiul ÎI „Vlad Polihovici” suma de 2 160 de lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru executarea încheierii de asigurare a acțiunii din 27 septembrie 2018. În rest cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 ianuarie 2021 Vladimir Goncear, reprezentat de avocatul Vasile Bolduratu, a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

Prin decizia din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de către avocatul Vasile Bolduratu, în interesele lui Vladimir Goncear și s-a menținut hotărârea din 20 ianuarie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Polihovici, Artur Polihovici și ÎI „Vlad Polihovici” împotriva lui Vladimir Goncear cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 8 alin. (2) lit. f), 11 alin. (1) lit. g), i) și l), 14, 1398 alin. (1), 1418, 1422, 1423 Cod civil, art. 45 alin. (1) Cod contravențional, art. 15 alin. (2), 16 alin. (1)-(2) a Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, în coroborare cu actele cauzei, Colegiul a constatat că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a fost dată o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele.

Colegiul a menționat că sub incidența normei de la art. 1398 Cod civil cad toate raporturile de reparare a prejudiciului delictual, dacă nu există o normă specială menită să reglementeze anumite obligații delictuale, ținând cont de specificul lor. Spre deosebire de răspunderea contractuală, care apare ca urmare a încălcării unei obligații concrete, stabilită prin contract, cea delictuală se angajează în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general (născută dintr-un raport civil absolut), care revine tuturor – de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite.

La caz, Colegiul a relevat că Vladimir Polihovici a solicitat compensarea de către Vladimir Goncear a cheltuielilor de tratament și a prejudiciului moral, suportate în legătură cu vătămarea sănătății prin contravenție, vinovat în comiterea căreia a fost recunoscut ultimul.

Astfel, reținând că autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății – de tratament, precum și prejudiciul moral suportat, Colegiul a conchis că instanța de fond corect a concluzionat că acestea urmează a fi încasate de la Vladimir Goncear.

Colegiul, în acord cu poziția instanței de fond, a respins ca neîntemeiată argumentarea apelantului, precum că Vladimir Polihovici poate pretinde repararea

prejudiciului material suportat pentru tratament de la asigurator, ori, în temeiul prevederilor Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, asiguratorul acordă despăgubirile de asigurare numai în caz de vătămare corporală sau deces, altă vătămare a sănătății fiind exclusă din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

Astfel, persoana păgubită este în drept să solicite recuperarea daunelor excluse din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto persoanei răspunzătoare de producerea accidentului.

În urma accidentului rutier, care într-adevăr a reprezentat caz asigurat, lui Vladimir Polihovici i-a fost cauzat traumă psiho-emoțională a sistemului nervos – anxietate depresivă, adică o vătămare a sănătății exclusă din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto. Prin urmare, cheltuielile suportate în legătură cu aceasta nu se acoperă de către asigurator, urmând a fi încasate de la autorul prejudiciului.

Prin urmare, Colegiul a conchis că apelantul eronat, prin prisma prevederilor art. 2 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă, a interpretat că situația din speță urmează a fi atribuită la orice pagubă pentru care persoană păgubită este îndreptățită să primească despăgubire de asigurare în urma unui accident de autovehicul, or, norma respectivă stabilește expres „orice pagubă sau vătămare corporală provocată în urma unui accident de autovehicul”, cheltuielile de tratament constituind componența despăgubirii anume în cazul vătămării corporale.

În această ordine de idei, Colegiul, luând în considerație că, cu certitudine au fost probate cheltuielile de tratament numai în sumă de 1 675,86 de lei, a concluzionat că instanța de fond întemeiat a încasat de la Vladimir Gonciar în beneficiul lui Vladimir Polihovici suma respectivă.

Totodată, Colegiul a apreciat ca fiind întemeiat raționamentul instanței de fond de a se baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral, de a ține cont de faptul că quantumul despăgubirii trebuie astfel stabilit, încât aceasta să aibă efect compensatoriu și să nu constituie nici sume excesive pentru autorul daunelor și nici venituri nejustificate pentru victima daunelor, precum și de natura juridică a faptelor imputate, gravitatea abaterii care i-a fost incriminată pârâtului/ apelant și, ca consecință, de a aprecia că suma solicitată de 20 000 de lei fiind una prea mare, considerând că, quantumul de 5 000 de lei este de natură să ofere părții o reparație completă pentru atingerea drepturilor lezate.

Colegiul a apreciat critic argumentele apelantului în legătură cu mărimea compensației pentru prejudiciu moral încasată, or, având în vedere caracterul neeconomic al acestui tip de prejudiciu, determinarea despăgubirilor cuvenite persoanei prejudiciate va viza doar efectul compensatoriu și nu va încerca prețuirea valorii nepatrimoniale lezate, dreptul la viață și sănătate fiind inestimabile și incontestabile, iar Vladimir Polihovici, în vederea probării daunei morale, a prezentat concluzia medicului din care urmează cauzarea stării de stres, neliniște și incertitudine.

În continuare, Colegiul a relevat că Artur Polihovici a solicitat compensarea de către Vladimir Gonciar a prejudiciului patrimonial cu titlu de venit ratat, suportat în legătură cu imposibilitatea dării în locațiune a automobilul de model „Opel Omega”, în temeiul contractului de locațiune nr. 1 din data de 04 ianuarie 2018, încheiat cu ÎI „Vlad Polihovici”, până la 04 ianuarie 2021, la prețul de 600

de lei/ lunar, ca urmare a deteriorării acestuia în urma accidentului rutier, vinovat în comiterea căreia a fost recunoscut ultimul.

Așa dar, Colegiul a reținut că venitul ratat constituie lipsa obținerii unor bunuri patrimoniale sau a venitului bănesc pe care partea vătămată le-ar fi putut obține în condițiile circuitului civil, dacă nu ar fi fost săvârșită fapta ilicită. Venitul ratat se caracterizează prin lipsa de sporire a patrimoniului, deși aceasta putea și trebuia să sporească, dacă nu ar fi fost săvârșită fapta ilicită. Pentru a obține repararea venitului ratat, persoana vătămată trebuie să probeze că a putut și trebuia să primească anumite venituri și numai încălcarea dreptului său de către autorul faptei ilicite a fost cauza că nu a obținut acest venit.

Prin urmare, Colegiul a reținut că existența și valabilitatea la momentul accidentului rutier a contractului de locațiune nr. 1 din data de 04 ianuarie 2018, încheiat între Artur Polihovici cu ÎI „Vlad Polihovici”, în temeiul căruia primul, în calitate de locator, a dat în folosință și posesiune temporară ultimului, în calitate de locatar, automobilul de model „Opel Omega” până la 04 ianuarie 2021, probează posibilitatea reală și obiectivă de obținere a venitului și, în al doilea rând, că Artur Polihovici a probat mărimea venitului neobținut în urma săvârșirii faptei ilicite.

În același timp, cu privire la cel din urmă aspect, instanța de apel a subliniat că, instanța de fond corect a calculat mărimea prejudiciului în sumă de 18 000 de lei, reieșind din perioada 07 iulie 2018, data comiterii accidentului, – 04 ianuarie 2021, data scadenței contractului respectiv.

Astfel, odată cu producerea accidentului rutier soldat cu deteriorarea totală a autovehiculului „Opel Omega”, ce aparținea lui Artur Polihovici, ultimul a fost lipsit de posibilitatea obținerii venitului bănesc sub forma plății lunare pentru locațiunea mijlocului de transport, în perioada cuprinsă din momentul producerii evenimentului prejudiciabil și data scadenței Contractului de locațiune a autovehiculului nr. 1 din 04 ianuarie 2018, or, obiectul contractului de locațiune a reprezentat anume autovehiculul de model „Opel Omega”, fără a fi prevăzută posibilitatea substituirii acestuia cu un alt automobil, în vederea continuării raporturilor de locațiune în baza aceluiași contract.

În această ordine de idei, Colegiul a apreciat critic poziția apelantului, potrivit căreia mărimea prejudiciului urma a fi calculată numai pentru perioada 07.07.2018, data comiterii accidentului – 10 iulie 2018, data încheierii noului contract, mai mult că, în situația în care nu ar fi fost săvârșită fapta ilicită, Artur Polihovici dispunea de posibilitatea reală de a obține venit bănesc în urma dării în locațiune a ambelor automobile aflate în proprietate sa, potrivit contractelor de locațiune diferite.

Cât privește criticile aduse de Vladimir Gonciar și reprezentantul acestuia, avocatul Bolduratu Vasile, în raport cu soluția primei instanțe cu privire la încasarea din contul lui Vladimir Gonciar în beneficiul ÎI „Vlad Polihovici” a prejudiciului material în sumă de 6000 de lei, ce reprezintă diferența dintre prețul locațiunii, ca urmare a distrugerii bunului, instanța de apel a reținut că, faptul luării în locațiune a unui alt mijloc de transport este probat prin Contractului de locațiune a autovehiculului nr. 2 din 10 iulie 2018, precum și că acesta a fost încheiat la numai două zile după comiterea accidentului rutier.

Astfel, instanța a concluzionat că se poate presupune rezonabil că încheierea contractului de locațiune în condițiile unui preț mai mare, a fost dictată de necesitatea asigurării continuității activității ÎI „Vlad Polihovici”, iar, având în

vedere că Vladimir Goncear prin acțiunile sale a creat situația în care ÎI „Vlad Polihovici” a fost nevoită să suporte cheltuieli suplimentare, formate din diferența prețurilor contractelor, și anume suma de 200 lei/ lunar, pentru perioada cuprinsă între 10 iulie 2018, data încheierii noului contract de locațiune – 04 ianuarie 2021, data până la care ar fi avut putere juridică contractul de locațiune a autovehiculului nr. 1, acesta urmează să suporte cheltuielile respective.

La 29 martie 2022, Vladimir Goncear, reprezentat de avocatul Vasile Bolduratu, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 decembrie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 10 martie 2022 (f.d. 156, Vol. II), astfel, recursul declarat la data de 29 martie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 21 aprilie 2022 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or până la data examinării recursurilor careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vladimir Goncear, reprezentat de avocatul Vasile Bolduratu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Goncear, reprezentat de avocatul Vasile Bolduratu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Vladimir Goncear, reprezentat de avocatul Vasile Bolduratu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vladimir Gonciar, reprezentat de avocatul Vasile Bolduratu, împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Mariana Ghervas

Galina Stratulat